

Pilaitės poezijos maratono atkarpoje „PAVASARIS ŽEMĘ JAU KELIA“– Alfredas Čiučiurka

Pilaitiškis Alfredas Čiučiurka nelaiko savęs poetu, bet neabejingas poezijos pavasariams Pilaitėje kaip ir pačiai poezijai. Neabejingas ir dorai gyvensenai, nešiaudinei laisvei ir tikro žmogiškumo siekiamybei. Apie tai jo eilėraštis:

Pratisą, vienodą ir grėsmingą
Epochos aidą aš girdžiu
Virš vėliavų visų.
Čia turtai ir valdžia
Seniai pripildė bokalus,
O perverta melu aštriu
Įtūžusi širdis nutilo
Ir įsišaknijusi giliai
NIEKŠYBĖ laikosi tvirtai,
Pasivadynusi, visokiais,
Švyturiais, kalnapiliais,
Stumbrais, balzamais,
Labdarą ir paramą dalina.
Net Bažnyčioj išganymo nėra:
Velnią geria per Mišias,
Antrina kaip pasamdyti,
Tik per NATO, tik per eurą
Patekės kita mums saulė.
Man Maironis idealas,
Kristijonas Donelaitis,
Nurašytasis Vaidilos
Ainis savas ir visi
Į juos panašūs.
Kaip sustoti,
Nežinau?
Patys baikit
Kūrinį prašau.